

Menda ni samo moja, temuč vseh nas živo vroča želja, da se kmalu naša viša realka prestvari v višo tehniko. To moramo želeli ne samo na korist našega glavnega mesta, temuč na korist vsega slovenskega naroda pa tudi vseh Avstrijskih južnih Slovanov, ki nižje še nimajo više tehnike; vsi morajo dozdej romati na nemško tehniko v Gradec. Korist više tehnike v Ljubljani, na kateri bi se poleg slovenščine učila tudi še druga slovanska narečja, bila bi za ves jugoslovanski del Avstrije očitna kot beli dan. Ozrite se le na ogromno število 1000 izučenihih tehnikov, ki so večidel zato brez službe in kruha, ker znajo le nemški jezik, tedaj ne sposobni za službe ne v Galiciji ne na Ogerskem, ne na Hrvaškem, Slavoniji in Dalmaciji, pa še pri Turških železnicah ne. V šoli se shaja z nemškim jezikom, a druga je, ko tehnik zapustí šolo in si kruha išče po deželah, v katerih se govorijo drugi jeziki. Lahko bi Vam imenoval tehnike, ki so se v Levovu in Krakovem izučili samo na podlagi Poljskega jezika, pa imajo zdaj ne samo v Galiciji, ampak skor po vsem svetu službe in pa tudi v Dunajskem ministerstvu. Znanje jezikov, in posebno znanje slovanskih jezikov je dandanes poleg tehnične vednosti preživa potreba, da bi jo prezreti mogel, kdor vidi, da zunaj Nemčije je veliko in še več slovanskega sveta. Tudi jaz bom tedaj glasoval zoper predlog dr. Schafferjev.

In glasovali so veliki in mali nemčurji za Schafferjev predlog, ki je bil obveljave že asekuriran, predno je prilazil v zbornico mestno.

— (Predsednik čebelarskega društva baron Roschütz) se je v občnem zboru nekako hudoval nad družbo kmetijsko, češ, da ona utegne kriva biti, da ministerstvo kmetijstva ni čebelarskemu društvu dalo naprošene podpore. Mi zamoremo gospoda predsednika zagotoviti, da je krivo sodil, česar se on in vsak ud čebelarskega društva lahko iz korespondencije med ministerstvom in kmetijsko družbo prepriča.

— (Baron Cirheimb) je dobil Lambergerjev kanonikat po umrlem Zavašniku.

— (V poslednjem občnem zboru Matice slov.) so bili vsi od „Novic“ in „Slovenca“ priporočani za odbornike izvoljeni. „Slov. Nar.“ je nezmožnost, predreti s svojimi kandidati, zakrival s tem, da mladoslovenska stranka se ne udeleži volitve; al vsak vé, da za tem izgovorom je toliko resnice, kolikor za znanim izgovorom lesice, katera, ko ni mogla doseči grozdja, je rekla, da ne mara za nj, ker je kislo. Danes popoldne ob 5. uri ima odbor sejo, v kateri se na novo volijo predsednik, podpredsednika, blagajnik, tajuik in odseki.

— (Banka Slovenija) ima 31. t. m. 3. redni občni zbor. Upati je, da se veliko delničarjev zbora vdeleži, zasliši poročilo o reorganizaciji domačega zavoda in da se posebno na domačih tleh vtrdi!

— Nesrečne vratne bolezni „difteritis“ imenovane, pa tudi kóz še ni konca pri nas. Zakaj in odkod? nihče ne ugame. To pa le spet priča, da je na svetu veliko dogodeb, ki presegajo horizont človeške modrosti.

— (Prve češnje) so Vipavke v Ljubljano prinesle prvič v nedeljo 23. dne t. m. — tedaj nekoliko dni kasneje ko večidel druga leta.

— (Čitalnica Ljubljanska) napravi „besedo“ 12. junija, če pa bi ta dan vreme neugodno bilo, 13. junija.

— (Pobirki iz časnikov.) „Slov. Narodu“ ni bilo všeč grajanje njegovih dveh ljubčekov dr. Zarnika in Grassellija, ker sta na dr. Schreyeve grde besede kot proglašena govornika „Narodova“ molčala. Zato je zgrabil „Slovenca“ in „Novice“ ali marveč ne ta lista, ampak g. J. Alešovca, čes, da on je edini,

ki nad mladoslovenskimi poslanci v teh listih „laja“ Čudno, Namesto da bi „Nar.“ vso svojo kislino in razsajevalno moč razlil na dr. Schreya, se zakadi v tretjo pri vsem tem čisto nedolžno osebo g. J. Alešovca, in kako! Po navadi starih bab, ktere, zvlečejo vse na dan, kar so kedaj slišale, ne prašaje, je li resnično ali ne. Vendar g. Alešovec ni mož, ki bi omolknil na „Narodovo“ natolcevanje, zato se je obrnil do vredništva „Slovenca“, katero mu daje v 60. št. 25. t. m. sledeče spričevalo: „Narod“ je očital gosp. Alešovcu v prav drvarskem napadu njegove osebe, da v „Slov.“ in „Novicah“ laja nad „Narodovci“, vredništvu „Naroda“ pa pošilja napade na duhovščino. Ker bi po tem občinstvo lahko mislilo, da je res, kar „Narod“ trdi, in bi na g. Alešovca lahko letel nekak sum, objavimo tu, da nam je dobro znano ono, na kar „Narod“ opira svoje natolcevanje, a da mi g. Alešovcu nimamo čisto nič očitati. To omenimo ob kratkem, ker daljšega odgovora se nam „Narodov“ napad vreden ne zdi. Vred. „Slov.“

Temu, kar je tu izrečeno, pritrdimo radovoljno tudi mi, obžalovaje, da „Narod“ namesto greha, ki ga stori kdo izmed njegove stranke, tako rad napade tistega, o katerem misli, da je ta greh objavil ali grajal. Se vé, grehi „Narodovcev“ se ne smejo grajati, sicer je ogenj v střehi. — Slovensko občinstvo pa potem zopet lahko sodi, koliko je „Narodu“ za ohranjenje domačega miru, zaradi kterega smo se mi toliko premagovali. Gospoda Alešovca nam pa, mislimo, ni treba braniti takega sumničenja, saj nam njegov „Brencelj“ popolnoma razodeva, kaj on dela in misli.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Na Dunaji se je ministerstvo nekoliko spremenilo, Banhansa je nadomestil Chlumecky, minister poljedelstva pa je postal grof Mansfeld, svak ministra Auersperga in bivši stotnik pri huzarjih, — v Gradcu je deželni namestnik Kübeck se tako prehladil, da bo moral v Bukovino ali kam drugam iti, — na Nemškem še vedno zagotavlja, da bo mir, posebno kar je bil Ruski car v Berlinu, — na Španjskem pa se nadja Don Karlos konečne zmage.

1. zapisnik doneskov za dr. Costov spominek,

za kterega so darovali:

gospodje: baron Karol Wurzbach, predsednik kmetijske družbe 20 gold., Luka Robič, dež. poslanec 10 gold., Jože Jerič, župnik v pokoju 2 gold., Matija Torkar, župnik v Mozelji 1 gold., Janez Potočnik, župnik na Brezovici 2 gld., Mart. Skubic, dekan v Ribnici 3 gold., Valentin Sarabon, kaplan v Ribnici 1 gld., Jože Merjasec, kaplan v Dragi 1 gold., France Avguštin, kaplan v Loškem potoku 1 gold., Primož Klemen, podžupnik na Gori 50 kr., Jože Lesjak, župnik v Sodražici 1 gold., Matija Fröhlich, župnik v Lašicah 1 gold. 50 kr., Ant. Čebašek, župnik v Turjaku 1 gold., Jožef Krese, župnik v Strugi 1 gold., Štefan Jaklič, župnik v Dolenjivasi 1 gold., Janez Kobilica, kaplan v Dolenjivasi 1 gold., Janez Kljun, župan v Ribnici 1 gold., Šimen Pristov, kaplan v Ribnici 1 gold., Janez Arko, c. k. notar v Ribnici 1 gold., Friderik Logar, posestnik v Ribnici 1 gold., Anton Žuža, dekan in častni korar v Laškem na Štajarskem 10 gold., Jakob Blaznik, župnik v Hrenovicah 3 gold., Franjo Drenik, glavni agent asekuracije Peštanske v Ljubljani 2 gold.